Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25976
Copyright: Admont, Benediktinerstift

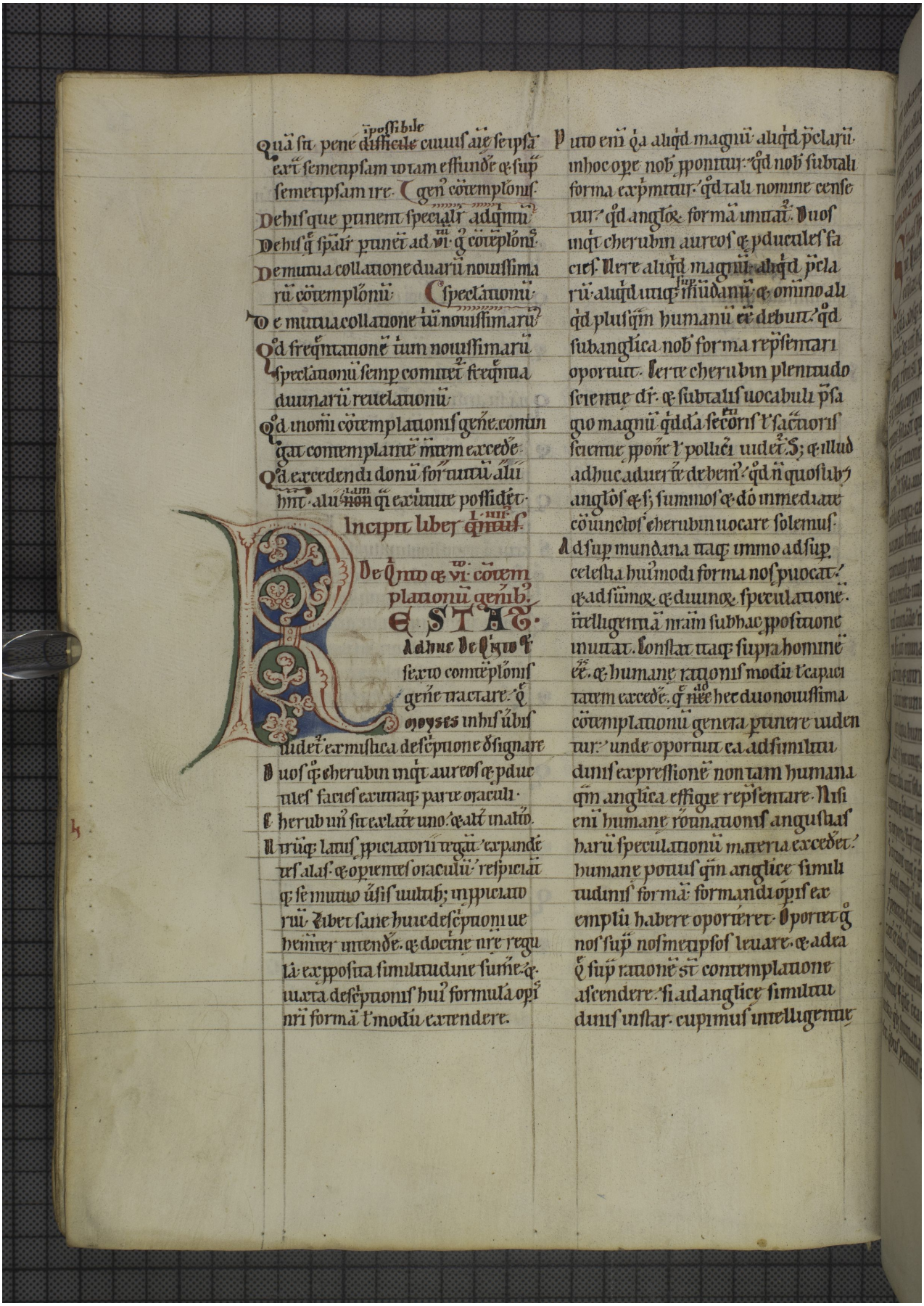

Quā sit pene difficile cuiuis aliquē se ipsa
ear̄ semetipsam totam effundere et sup
semetipsam ire. ¶ Quēn cōtemplōnis
Debis que punent specialiter adquiru
Debis q̄ spāt̄ punet̄ ad vi. q̄ cōtēplōnis
De mutua collatione duarū nouissima
rū cōtemplōnū. ¶ Speculationū
De mutua collatione iii nouissimarū
Quōd frequentatione tum nouissimarū
speculationū semp comitet frequenta
diuinarū reuelationū
Quōd unōmi cōtemplationis genere conun
gat contemplantē mētem excedere
Quōd excedendi donū fortuitū alii
hīt. alii nam qui exiuite possidet.

Incipit liber quinti.

De quinto et vi. cōtem
plationū generib.

ESTAT.

Adhuc de quinto et
sexto contēplōnis
genere tractare. q̄
moyses in his ubis
uidet ex mystica descriptione designare
Duos et cherubin uiq̄ aureos et pdue
ules facies extinxit parte oraculi.
Cherub uū sit exlate uno. et alt̄ in alto.
Utrūq̄ latus ppiatorii utq̄ expande
ues alas. et operientes oraculū respicēt
et se mutuo ūsis uultib; ppiatorii
rū. Liber sane huic descriptioni ue
hementer intendere. et doctrine nre regu
la exposita simultudine sumere. q.
uarta descriptionis hui formula opi
nri forma et modū extendere.

Puto enim q̄ aliquid magnū aliquid pclarū
in hoc opere nobis ponitur. quod nobis subtali
forma exprimitur. quod tali nomine cense
tur. quod angloꝝ forma uiuat. Duos
inquit cherubin aureos et pducules fa
cies. Vere aliquid magnū aliquid pela
rū aliquid utique supmundanū et omino ali
quid plus quam humanū esse debet. quod
subanglica nobis forma repsentari
oportet. Vere cherubin plenitudo
scientie dr. et subtalis uocabuli psa
gio magnū quid da secōris et sactoris
scientie ponere et pollicei uidet. S; et illud
adhuc aduertere debem. quod n quos sub
anglos et s; summos et dō immediate
cōiunctos cherubin uocare solemus.
Adsup mundana itaq̄ immo adsup
celestia huimodi forma nos puocat.
et ad sūmos et diuinos speculationes.
intelligentiā mētis subhac ppositione
inuitat. Constat itaq̄ supra hominē
esse. et humane rationis modū et capaci
tatem excedere. et adeo nec hec duo nouissima
cōtemplationū genera punere uiden
tur. unde oportet ea ad similitu
dinis expressionē non tam humana
quam anglica effigie repsentare. Nisi
enim humane rōnationis angustias
harū speculationū materia excedet.
humane potius quam anglice simili
tudinis formā formandi opis ex
emplū habere oporteret. Oportet q̄
nos sup nos metipsos leuare. et adra
tione sup rationē st contemplatione
ascendere. si ad anglice similitu
dinis instar cupimus intelligentiā